

Diumenge 29 durant l'any "A", 22 d'Octubre de 2023

En temps de Jesús hi havia diferents maneres de pensar i de veure la relació del poble jueu amb els romans, que en realitat eren els invasors. Hi havia gent que col·laborava amb els romans i d'altres feien una espècie d'objecció de consciència i protestaven. Per entendre millor l'Evangeli d'avui ens podem fixar en la primera lectura. Queda clar que de Déu sols n'hi ha un. I Cir, que no és déu, és escollit pel mateix Déu perquè pugui guiar Israel. I serà Cir qui, al cap d'un temps, farà possible que el poble jueu pugui deixar l'exili per tornar a la seva terra. Si tenim això present podem entendre millor el que ens vol dir Jesús: De Déu sols n'hi ha un i només en ell podem creure i a ell el podem adorar. El Cèsar, per molt que es cregui déu i vulgui ser tractat com a tal, està sotmès a Déu i no deixa de ser un governant humà.

La pregunta que fan a Jesús a l'Evangeli, és capciosa: "*És lícit pagar tribut al cèsar?*" Si respon que sí, el podran atacar de col·laboracionista amb els invasors. Si diu que no, diran que Jesús està contra l'emperador. Jesús, adonant-se de la mala intenció de la pregunta els respon: "*doneu al cèsar el que és del cèsar i a Déu el que és de Déu*". Jesús pensa que el cèsar no és cap Déu i no cal adorar-lo. Amb el "*doneu a Déu el que és de Déu*" és una manera de dir als qui li havien fet la pregunta: a Déu li interessaven coses més importants que vosaltres no li voleu donar. I quines són les coses de Déu?. Escoltar a Jesús, acceptar el seu missatge, adoptar actituds de conversió, ser misericordiós i acollir als desvalguts, perdonar les ofenses, ser portador de pau... En definitiva, les coses de Déu són totes aquelles de les que ens ha vingut a parlar i ensenyar el mateix Jesús i que trobem a l'Evangeli. Aquestes són les coses de Déu que a la major part dels fariseus i herodians, que havien fet la pregunta a Jesús, els importaven ben poc. I a nosaltres ens preocupen les coses de Déu?

Aquest Evangeli també ens ajuda a veure que Jesús rebutja tota hipocresia, que vol dir actuar de mala fe, aparentar allò que no som o enganyar de manera encoberta. La hipocresia destrueix la fraternitat humana. Per això Jesús la rebutja frontalment. En el nostre cor hi descobrim algun vestigi d'aquesta actitud?

L'Eucaristia és un bon moment per demanar al Senyor un cor net, transparent, capaç de treballar pel bé comú, sense segones intencions.

Avui, dia del DOMUND, recordem, preguem i col·laborem amb els nostres missioners, que escampats arreu del món, testimonien i prediquen el missatge de Jesús.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

22 d'octubre de 2023

LLAVORS, JO AMB QUI VAIG?

Succeeix amb la majoria dels esdeveniments que passen a la nostra societat, cada vegada més ideologitzada, dit sigui de pas. Les xarxes ho aclamen i els nostres polítics –que no són gaire amics de la reflexió pausada que mereix la seva responsabilitat– ho propicien. T'has de posicionar al moment, com qui encén la televisió en un mundial i decideix en segons a quina selecció vol animar. Malauradament, la situació que es viu a Terra Santa n'és un exemple més d'aquest fenomen tan actual com lamentable.

Però aleshores, nosaltres com a cristians, on hem de posicionar-nos? Quina bandera cal enarborar? Doncs molt senzill, el nostre criteri sol ser més net i profund del que propugnen les ideologies: **la mirada de la misericòrdia**. La mateixa que pateix i es compadeix per cada persona que sofreix en aquest món i que no fa accepció de persones ni obeeix a criteris polítics ni econòmics ni ideològics. La mateixa que diu que tota vida humana val i que la guerra –encara que mil lenària i de vegades inevitable– no és la solució per a cap dels conflictes. La mirada que pateix amb qui pateix. La resta és política, necessària però política.

Convé no oblidar, en aquest punt, on les religions tenen un pes específic en el problema, que si tots ens sentim fills de Déu, i ho vivim com una relació amorosa, l'enemic es converteix automàticament en germà, per molt diferent i malvat que pugui arribar a semblar. Tot plegat, la crida dels cristians és a la fraternitat, i perquè això sigui real cal comprendre que la proposta cristiana passa per viure tots com a fills d'un mateix Déu. Un Déu que és amor i que pateix pel dolor de cadascuna de les criatures. Així de senzill, així de complicat.

Álvaro Lobo, sj <https://pastoralsj.org/vivir/>

DIUMENGE VINENT: festa de l'Aparició de la Mare de Déu al COLLELL.
Hi haurà missa a 2/4 d'una.
No hi haurà dinar de germanor

AVUI, DIADA DEL DOMUND,
COL·LECTA DESTINADA A LES MISSIONS

CATEQUESI:
MISSA FAMILIAR I CASTANYADA
El dissabte 28 d'octubre encetem les misses familiars, (ja saps que són moments per trobar-nos i compartir la nostra fe, tant els petits com els grans) i aquest curs ho fem d'una manera especial. Ho farem a Centenys a 2/4 de 5 (16.30h), celebrarem la missa i després menjarem castanyes. Hi sou convidats

AQUESTA SETMANA

MISSA FAMILIAR:

Començarem dissabte que ve, 28 d'octubre. La celebració es farà a l'església de Centenys i en acabar la missa hi haurà castanyada pels pares i mares i pels nens i les nenes de la catequesi. Començarem a 2/4 de 5 (16,30).

HORARI D'HIVERN: En el proper cap de setmana (la nit del dissabte al diumenge) entrarem a l'horari d'hivern. Això afectarà a la missa del vespre, dels dies feiners de dilluns a divendres) a Santa Maria dels Turers, que s'avança mitja hora, passant a celebrar-se a 2/4 de 8 en lloc de les 8 com fins ara. Això començarà el dia 30 d'octubre, dilluns.

RES DEL ROSARI: Cada dia, a Santa Maria i a Sant Pere, mitja hora abans de la missa del vespre es resa el Rosari. Tothom hi és convidat, especialment en aquest mes d'octubre, mes del Rosari.

AJUDEU-ME!

De vegades cal caminar costa amunt. Hi ha moments en què la càrrega es fa pesada, en què el present, en mil maneres, em porta a dubtar: ja sigui a través d'exàmens, dificultats a la feina, relacions humanes que es compliquen... Aleshores és el temps abonat per el dubte o fins i tot per a la rendició. «Ja no puc més», «això és una porqueria...», «quina manera de perdre el temps...», «jo no serveixo per això...» Un rosari d'autocritiques i laments em ve als llavis i al cor. Potser he d'aprendre que, quan la vida es faci dura, quan em pesin les situacions, quan em vegi esgotat, quan m'aguantí el fracàs, encara puc girar-me cap a Déu, i demanar-li: «dóna'm força, Senyor».

Moviment Parroquial

HA REBUT EL BAPTISME:

Lara Cristina Ruiz Freire

PREGÀRIA DEL SÍNODE

Som, aquí Esperit Sant,
reunits en el vostre nom.
Vós que sou, el nostre veritable conseller:
veniu a nosaltres,
doneu-nos suport, entreu als nostres cors.
Ensenyeu-nos el camí,
mostreu-nos com assolir la meta.
Impediu, que perdem el rumb
com a persones dèbils i pecadores.
No permeteu, que la ignorància
ens portí per falsos camins.
Concediu-nos el do de discerniment,
perquè no deixem,
que les nostres accions es guiïn
per prejudicis i falses consideracions.
Conduïu-nos a la unitat en Vós,
perquè no ens desviem del camí
de la veritat i la justícia,
Sinó que en el nostre pelegrinatge terrenal
ens esforcem per assolir la vida eterna.
Us ho demanem, a Vós,
que obreu, en tot temps i lloc,
en comunió amb el Pare i el Fill
pels segles dels segles. Amén

En les misses del 23 al 29 d'octubre de 2023 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	8 v	Maria Comalada Arbussà (Aniv.) Tots els difunts;	7 t.	Ànimes
Dimarts	8 v	Martirià Oller; Martirià Torras	7 t	Ànimes
Dimecres	8 v	Miquel Badosa (Aniv.) i Consol Pujolràs; Jaume Tarradas; Joaquim Serrat Vilà (Aniv.); Família Behí	7 t.	Ànimes
Dijous	8 v	Difunts Ribas; Soledad Olivas	7 t	Ànimes
Divendres	8 v.	Difunts Ribas; Maria Olivas; Tots els difunts	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Comunitat Parroquial	7 t.	Comunitat Parroquial
Diumenge	10 m.	Intenció Particular;	11 m.	Pere Pagès i Jovita Heras
	12	Mercè i Lluís Anglada i Família; Maggita Pere, Jane Arnold i Júlia Dilmé		
	8 v.	Mn. Narcís Costabella		